

Eino Halonen 28.8.1945–10.2.2002

Kaavoituksen taitaja kehitti yhdyskuntia

Varsinais-Suomen johtaviin maankäytön suunnittelijoihin kuulunut Eino Halonen kuoli 10.2.2002 Turussa lyhyen ja ankaran sairauden jälkeen. Hän oli kuollessaan 56-vuotias, syntynyt Säämingissä 28. elokuuta 1945.

Halonen kirjoitti ylioppilaaksi Savonlinnan Yhteiskoulusta ja valmistui diplomi-insinööriksi 1971. Hän aloitti työnsä Turussa Suunnittelukeskus Oy:n palveluksessa 1972 ja nimitettiin asemakaavoituksen jaostopäälliköksi jo vuoden kuluttua. Vuonna 1983 hänet nimitettiin Turun alueyksikön päälliköksi, jota tehtävää hän

hoiti sairastumiseensa saakka. Halonen toimi myös sivutoimisesti opettajana Teknillisessä korkeakoulussa, yliopistossa ja ammattikorkeakoulussa osallistuen samalla kaavoituksen opetusjulkaisujen laadintaan.

Kaavoitus on kunnan kehittämisen tärkeimpiä työvälineitä. Kaavoitus vaikuttaa jokaisen kuntalaisen elämään ja siihen kohdistuu paljon ristiriitaisia intressejä. Kaavoittajan työ on sekä teknisesti vaativaa että vaatii kykyä sovittella yhteen erilaisia näkökantoja ottaen samalla huomioon lainsäädännön asettamat vaatimukset. Kaavoittajalla tulee olla selkeä visio tulevaisuuden kehityssuunnista, koska suunnittelussa tehdyt ratkaisut näkyvät vuosikymmeniä.

Uusi maankäyttö- ja rakennuslaki edellyttää vuorovaikutteista

suunnittelua. Tässä Eino Halonen oli edelläkävijä, hänen tavaramerkkinsä on aina ollut vuorovaikutteinen työskentely, eri näkökantojen kuuntelu ja yhteensovittaminen. Poikkeuksellisen sosiaalisen ja empaattisen henkilönä hän onnistui luomaan työssään ilmapiirin, jossa kiperätkin ristiriidat päättyivät hyväksyttäviin kompromisseihin. Hän toimi samalla hienovaraisena opettajana: monet kuntien virka- ja luottamusmiehet ovat saaneet häneltä näkemyksen kaavoituksen todellisesta sisällöstä ja merkityksestä.

Eino Halosen elämäntyö näkyy lähes kaikissa Varsinais-Suomen kunnissa. Merkittävimmistä kohteista mainittakoon Paimio, Kaarina, Säskylä ja Muurla.

Eino Halonen pani työssään itsensä täysin likoon. Hän osallis-

tui henkilökohtaisesti lähes kaikkien yksikkönsä projektien johtoon ja valvontaan vakuuttuakseen työn laadusta. Hän johti yksikköään menestyksekkäästi ja oli esimiehenä tavattoman pidetty. Suunnittelukeskus Oy:n johdon yhteisissä kokouksissa Halosen valoisa persoona ja lämmin huumori olivat aina tunnelmaa kohottavia tekijöitä.

Eino Halosen mieluisin harrastus oli kuntourheilu, mikä näkyi myös hänen nuorekkaassa olemuksessaan. Halonen oli hiihtomaratoni vakiokävijä, paransi vuosi vuodelta golftuloksiaan ja aloitti viime kesänä soutu-harrastuksen Sulkavalla.

Antti Nousiainen, rakennusneuvos, Eino Halosen pitkäaikainen työtoveri ja ystävä

Teuvo Murtosen (7.8.1937–15.2.2002) muistolle

Erityisesti maanmittauslaitoksen kartastosektorilla varsin tunnettu persoonallisuus, maanmittausteknikko Teuvo "Murtsi" Murtonen, on lopullisesti poissa keskuudestamme. Teuvo syntyi Kivennavan pitäjän Pihlaisten kylässä, Murtosenmäellä, pari vuotta ennen talvisotaa. Hän joutui kaksi eri kertaa jättämään kotiseutunsa sotien melskeissä. Perheen lyhyeksi jäänyttä paluuta kotiseudulle jatkosodan aikana Teuvo kuvasi joskus pienen pojan muistikuvina varsin syvästi. Kotikylä oli ollut nimittäin kovien taistelujen tantereena ja nämä jäljet olivat vielä selvästi paluuhetkellä näkyvissä.

Vuoden 1944 lopullisen lähdön jälkeen siirtolaisperhe, kuten monet muutkin kivennapaset, asettui Hauholle. Siellä Teuvo myös kävi koulunsa. Heti oppikoulun jälkeen keväällä 1954 olivat legendaarisen prof. **Kajamaan** johtamat Maanmittaus-

lituksen Topografisen toimiston peruskartoitustyöt edenneet Teuvon kotikulmille Hauhon Juntulan kylään. Kartoitusretkikunnat etsivät apulaisia mittaustöihin ja 11.6.1954 Teuvo teki ensimmäisen työsopimuksensa maanmittauslaitoksen kanssa. Vakituiseksi topografiksi silloiseen Maanmittauslaitokseen Teuvo nimitettiin 1.2.1956. Siitä alkoi yli neljä vuosikymmentä kestänyt yhtäjaksoinen palvelu maanmittauslaitoksessa. Liikkuvan kartoitustyön luonne siirteli karjalaispoikaa eri puolilla maata aina Lapin perukoita myöten. Teuvon omat sormenjäljet tulivat näkyviin kulloisenkin työalueen karttalehdillä, maastokuvauksissa.

Teuvo valmistui maanmittausteknikoksi Helsingin teknillisestä koulusta v. 1963. Työnjohto- ja valvontatehtävät sopivat Teuville. Hän oli toiminnan mies, joka osasi hoidella kaikenlaisia asioita sujuvasti. Taustalla lienee RUK:sta saadut hyvät opit. Teuvohan oli osoittanut selviä johtajanominaisuuksia jo armeijassa voittamalla prikaatinsa upseerikokelaiden taitokilpailun ja edennyt sitten prikaatin kokelasvanhimmaksi. Nämä ajat olivat arvatunkin mie-

luisia muistelujen ja kaskujenkin aiheita.

Monien asioiden tuntijana Teuvo tuli aikoinaan mukaan myös järjestötoimintaan. Hän oli ensimmäinen Valtion Maanmittausteknikot VMT ry:n puheenjohtaja ja toimi lisäksi vuosia Maanmittausteknikoiden Liiton hallituksen jäsenenä. Järjestötoiminta jäi Teuvolta vähemmälle kun työpaikka siirtyi kartastotehtävien hajasijoituksen myötä Hämeenlinnan v. 1977. Työtehtävät muuttuivat, kun mukaan tuli maaperäkartoitukseen liittyvä yhteistyö Maatalouden tutkimuskeskuksen ja Geologian tutkimuskeskuksen kanssa. Maaperägeologinen ja agrokeologinen kartoitus tulivat Teuville tutuiksi, samoin monet näiden alojen tutkijoista. Teuville ei mikään inhimillinen ollut koskaan vierasta tai pelottavaa. Uusien asioiden edessä epäröiviä ja kyseleviä Teuvo rohkaisi toteamalla: "Jos valkoinen mies tekee sitä, niin miksemme mekin."

Yleisten kartastotehtävien nopeasti muuttuessa mm. maastotyötehtävien vähentyessä Teuville järjestyi uutena ja viimeiseksi jääneenä työhaasteena Hämeen maanmittaustoimiston markki-

nointipäällikön tehtävät 1992 alusta lähtien. Koska hän tunsu laajalti eri alojen vaikuttajia ja karttatuotteita sekä niiden käyttömahdollisuuksia, Teuvo koki tämänkin uuden tehtävän heti omakseen.

Teuvo joutui jäämään eläkkeelle monien vaivojen saattamana syyskuussa 1996, palveltuaan maanmittauslaitosta yhtäjaksoisesti runsaat 40 vuotta. Hänen harvinaisen monivaihteinen maallinen vaelluksensa päättyi 15.2.2002 Hämeenlinnan terveyskeskuksessa.

Teuvo oli työyhteisössä mies, jonka seurassa kukaan ei päässyt pitkästymään. Hän oli ihminen, joka oli valmis kohtaamaan pienet ja suuret haasteet välittömästi, karjalaisella avoimuudellaan ja välittömyydellään. Teuvo oli työkaverina reilu toiminnan mies, joka ei säikähtänyt mitään eteen tulevaa uutta. Asenteellaan hän samalla rohkaisi muitakin näkemään, että kaikki eteen tulevat ongelmat ovat aina, tavalla tai toisella, ratkaistavissa.

Teuvo siunattiin Hauhon kirkkomaan multiin sukulaisten, ystävien ja entisten työtovereiden saattamana 9.3.2002.

Pekka Rahkila Teuvon pitkäaikainen työtoveri